

въ чемъ подписомъ и приложениемъ казенной печати
удостоверяю. 25 Мая 1879 г. Сливно⁶⁴

Послѣдніи години. — Прѣживялъ възторжитѣ
и опиянението на първитѣ дни отъ свободния жи-
вотъ, Чинтуловъ скоро пада сломенъ подъ ударитѣ
на тежки нещастия. Още прѣзъ 1878 год. станала
жертва на върлуващата тифозна епидемия въ Сливенъ
жената на Чинтулова. Слѣдъ това поета се
оженва втори пѣтъ, но тази късна женидба не му
донесла радостъ. А наскоро слѣдъ това дошелъ и
втори тежкъ ударъ. Чинтуловъ загубилъ и едничкия
си синъ, 22 годишния Петъръ. „Едничката ми па-
дежда бѣше въ единственый ми сынъ като под-
порка на старинитѣ и распушеніе на скърбитѣ;
но на Провиденіето било угодно да мя лиши и отъ
тѣжъ утѣхъ. На 13 миналаго юлій 81 г. му отпѣхмы
вѣчнѣ тѣжъ память!“⁶⁵ Тия нещастия сломили напълно
поета и слѣдъ това, той не се видялъ здравъ.
Вече по това врѣме Чинтуловъ ще е изпадналъ въ
материална нищета, та затова се видѣлъ принуденъ
да изпрати до Директора на Народното Просвѣщение
въ Източна Румелия молба за помощъ „...ако моятѣ
25 годишни непрекъснати трудове иматъ колко годѣ
тяжестъ въ олтаря на Народното възраждане, то
смѣѣхъ да се надѣвамъ че Дирекція-та на Народното
Просвѣщеніе като земе подъ вниманіе настояще-то
ми положеніе, — вѣма да допусне за да изпитамъ
прискръбнитѣ му слѣдствия въ всѣко отношеніе,
но ще постѣпи както е прилично въ таквыи слу-
чай“.⁶⁶ Тази молба заедно съ едно свидѣтелство,
издадено му отъ мѣстния епархиаленъ съвѣтъ, Чин-
туловъ подалъ (23. VIII. 1881 год.) чрѣзъ Сливенската
община, като помолилъ Кметството да
потвърди както неговата „подписка“, така и „под-
писката“ на Сливенския митрополитъ, прѣдседатель